

РЕШЕНИЕ

№ 7870

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Петър Салчев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10686** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Марк Д.Консултинг“ ЕООД, представлявано от управителя М. А. Д., подадена чрез адв. В. Т. срещу Решение от 13.08.2024 г. по АНД № 2841/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 750131-F747910/16,01.2024г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., с което НП на основание чл.178 ЗДДС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл.97а, ал.4 ЗДДС.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора СРС неправилно е установил фактите, като в следствие това е довело и до неправилност на изведените правните последици от тези факти. Оспорва се изводът на СРС, че „Марк Д. Консултинг“ ЕООД е получател на облагаема услуга с място на изпълнение - територията на страната. В действителност дружеството било доставчик, на облагаема услуга с място на изпълнение-територията извън страната. Излага, че дружеството в качеството си на доставчик на консултантска услуга не дължи начисляване на ДДС, следователно не са настъпили вредни последици за фиска.

Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. По тези съображения се иска отмяна на решението, заедно с потвърденото с него НП. Претендира се адвокатско възнаграждение за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът „Марк Д.Консултинг“ ЕООД се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът - директорът на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в представения отговор на касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените от въззивния съд факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 30.11.2023г., при проверка по повод подаване на заявление за регистрация по ЗДДС било установено, че дружество „М. Д.К.“, с ЕИК[ЕИК], в качеството на данъчно задължено лице по ЗДДС, което получило облагаема услуга с място на изпълнение - територията извън страната, за които данъкът е изискуем от получателя, на основание чл.82, ал.2 ЗДДС, не подало заявление за регистрация в законоустановения 7 дневен срок преди датата, на която данъкът става изискуем.

В хода на проверката било установено, че „Марк Д. Консултинг“ ЕООД е доставчик на облагаема доставка на услуга - правна консултация, извършена на дружеството SAS NOUVELLE BOUCHONNERIE GABRIEL, регистрирано извън страната, който данъчен субект не бил установен на територията на страната. С фактура № [ЕГН]/20.09.2023г. на дружеството била заплатена сумата от 2 276,50 евро или 4 436,90 лв. за консултантската услуга. На 13.09.2023г. за „Марк Д.Консултинг“ ЕООД възникнало задължение да подаде заявление за регистрация по ЗДДС. „Марк Д.Консултинг“ ЕООД подало заявление за регистрация по ЗДДС с вх.№ 0000-0129440 на 16.11.2023г.. Закъснението било от 63 дни. Нарушението било реализирано на 14.09.2023г.

На 11.12.2023г. за описаното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН № F747910 /11.12.2023г. за извършено от дружеството нарушение на чл.97а, ал.4 ЗДДС.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.97а, ал.4 ЗДДС.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административните нарушения както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Правилно СРС е приел, че както в хода на проведеното АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, включително и във формата на издадените актове, които да са основание за отмяна на НП. Вярно е, че е налице посоченото в касационната жалба разминаване относно качеството на субекта на нарушението, а именно доставчик на облагаема услуга, а не както е посочено в решението на СРС получател на облагаема услуга, но доколкото това качество е вярно посочено в АУАН и в НП, към които в решението е препратено, касационният съд намира, че несъответствието не е съществено, тъй като представлява очевидна фактическа грешка, и не променя изводите за законосъобразност на издаденото НП. Правилни са и изводите на СРС, че нарушението е описано с всички съставомерни белези, идентично и в АУАН и в НП. В НП са посочени доказателствата, въз основа на които нарушението е прието за установено.

Правилен и в съответствие със събраните доказателства е и изводът на СРС за установеност на извършеното нарушение.

Съгласно приетата за нарушена разпоредба на чл.97а ЗДДС, в откосимата към датата на извършване на деянието редакция на ал.2, на регистрацията по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал.2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

В ал.4 е предвидено, че задължението за подаване на заявление за регистрация по този закон възниква не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

В случая касаторът отговаря на критериите по ал. 2 на чл. 97а от ЗДДС, поради което за него е възникнало задължение по ал.4 на същия текст за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. Предвид процесната доставка на услуги, по смисъла на чл.21, ал.2 ЗДДС дружеството е било данъчно задължено лице (ал. 2 на чл. 97а с.з.) и като такова е дължало (ал. 4, чл. 97а ЗДДС) да подаде заявление за регистрация по този закон, „не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (данъчно плащане или данъчно събитие)“. Приложената фактура № [ЕГН]/20.09.2023 г. с получател SAS NOUVELLE BOUCHONNERIE GABRIEL, е за извършена консултантска услуга. Дружеството получател е с валиден VAT №FR29539189282. Срокът за изпълняване на задължението по чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, според правилото на чл. 22, ал. 6 ДОПК следва да се брой обратно, считано от 20.09.2023 г. – денят, следващ издаването на фактурата, следователно, по смисъла на ал. 4, чл. 97а ЗДДС „не по-късно от седем дни преди датата...“ означава датата 13.09.2023 г. Именно тази дата е приета за дата на извършване на нарушението. Доколкото нарушението е извършено чрез бездействие – неподаване в срок на заявление за регистрация, то като място на извършването му следва да се счита мястото, на което е следвало да бъде извършено дължимото действие. Това е именно мястото, посочено в НП.

Настоящият съдебен състав споделя извода на СРС за неприложимост в случая

на чл.28 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 97а, ал. 2 от ЗДДС се явява гаранция за своевременното уведомяване на данъчната администрация за наличието на предпоставки за приложение на процедурата по ЗДДС. Нарушаване на правилата относно отчетността и регистрацията на физическите и юридически лица по ЗДДС застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби. Нарушителят е търговец, т.е. субект, който по занятие извършва търговска дейност, като същият следва да бъде запознат с нормативната уредба, касаеща неговата дейност и в частност ЗДДС, и стриктно да я спазва. Процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. То е формално нарушение на просто извършване. Предвид това за носене на административнонаказателната отговорност е без значение размерът на вредите, поради което и не може да се постави въпрос за приложението на чл. 93, т. 9 НК в първата му хипотеза, при която като критерий са предвидени липсата или незначителността на вредоносните последици. В тази връзка възраженията на касатора за липса на настъпили вредни последици, се явяват ирелевантни именно поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. Не е налице и втората, алтернативно предвидена хипотеза на чл. 93, т. 9 НК – да са налице други смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В тази връзка следва да се посочи, че към делото липсват каквито и да е доказателства, от които да може да се направи извод за маловажност на случая. Обстоятелството, че се касае за първо нарушение не омаловажава извършеното, а правилно е било отчетно от административно наказващия орган при индивидуализиране на санкцията, наложена в минимално предвидения от закона размер. Освен това значителното закъснение за подаване на заявлението за регистрация със 63 дни изключва приложението на чл.28 ЗАНН.

Наложената имуществена санкция е в законовопредвидения минимален размер и съществува изрична забрана в чл.27, ал.5 ЗАНН за намаляването ѝ под предвидената в съответната санкционна норма размер. Преценката за съразмерност е направена от законодателя при приемане на санкционната норма. Предвид това в случая съдът не може по съображения за несправедливост да намали същата. Предвид изложеното настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС, мотивирали го да потвърди обжалваното НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Според ал.4 на чл.63д ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д ЗАНН /в случая НП/, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като според ал.5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за

правната помощ. Предвид изложеното касаторът следва да бъде осъден да заплати на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.08.2024 г. по АНД № 2841/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав.

ОСЪЖДА М. Д.К.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция по приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.